

kunde ikke forstaas anderledes, end at Meningen var, at vi efter Udvalgsbehandlingen skulde have en saglig Forhandling ogsaa i Salen, og da der ved Slutningen af Udvalgsrådet blev udtalt, at vi ved det aabne Møde burde nøjes med at lade Ordførerne ganske kort angive de forskellige Standpunkter, saa tillod jeg mig udtrykkelig at sige, at jeg ønskede at tage Ordet for mere end en kort Udtalelse ved denne Sags Behandling her i Tinget. Sagen er efter min Mening bleven lusket igennem indtil Dato.

Formanden: Et Ord som „luske“ maa ikke bruges om Forhandlingerne i Rigsdagen.

Hammerich: Ja, ja det er nu min Mening, men jeg skal saa lade være at bruge det Udtryk. Men i hvert Fald, jeg forbeholdt mig forleden at tage Ordet, og derfor har jeg ikke gjort noget Brud paa Aftaler, saaledes som det før blev sagt.

Formanden: Jeg ønsker, at der ikke bliver talt yderligere om, hvad der i Udvalget er forhandlet om denne Sag.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Det forekommer mig dog, at det ikke er at skifte Vind og Vejr lige, naar der saaledes drages alle de enkelte Momenter frem, der ere drøftede i Udvalget. Men jeg vil holde mig til, hvad jeg før sagde: Jeg vil ikke gaa videre ind paa selve Sagen. Der er kun et Par enkelte Punkter, jeg vil berøre. For det første vil jeg bemærke, hvad denne meget omtalte Sukkerkonvention angaar, at den er jo ikke vedtagen. De delegerede skulle være blevene enige, hedder det i Aviserne, men det vides ikke om deres Regeringer ville ratificere Overenskomsten. Men dernæst tvivler jeg meget om, at man vil kunne have nogen begrundet Mening om, hvilken Virkning denne Konvention, hvis den bliver vedtagen, vilde have paa Sukkerfabrikationen og dermed paa Øerne.

I Anledning af, hvad der kom frem om Negrenes sociale Stilling kan jeg ikke nægte mig den Fornøjelse at gøre opmærksom paa, at medens jeg ikke tror, at en Neger har været indbudt til Middag hos en Hvid paa vore vestindiske Øer, har det staaet officielt meddelt, at den nuværende Præsident i Amerika har indbudt Negere til det hvide Hus i Washington.

Jeg tillader mig til Slut at sige et

Par Ord til nogle af de Udtalelser, der ere faldne angaaende Frihavnen paa St. Thomas. Det er nemlig saaledes, at der eksisterer ingen Frihavn paa St. Thomas. Jeg har sagt det mange Gange, men det er desuagtet blevet gentaget. Nu vil jeg gøre det sidste Forsøg. Jeg holder her i min Haand de Dokumenter, som bestemmer Forholdene paa St. Thomas i den Henseende. Jeg ved ikke, om det kan være overbevisende, at jeg stiller dem til Disposition for at prøve, om nogen derefter virkelig vedblivende kan paastaa, at der findes en Frihavn paa St. Thomas.

Hammerich: Hvilke Virkninger Sukkerkonventionen og de Beslutninger, den har taget, kan have paa vore Øer, kan ganske vist ikke siges med matematisk Sikkerhed, men saa meget kan man sige, at naar England har gjort det Skridt, har tvunget dette frem, kan det med store Ofre kun have gjort det af Hensyn til sine vestindiske Øer, vis paa, at det vil blive til Fordel for dem, og derfor maa det ogsaa blive til Fordel for vore Øer. Hvad angaar den højtærede Udenrigsministers Udtalelser om, at St. Thomas ikke har Frihavn, skal jeg bemærke, at jeg har hverken i Dag eller ved tidligere Lejlighed sagt, at St. Thomas havde Frihavn, men jeg har sagt, at i Forhold til de andre Øer derovre har den faktisk de samme Fordele som en Frihavn. Den har en saa forsvindende lille Told, at det faktisk er som en Frihavn, og det vil den ikke kunne beholde, naar den kommer ind under amerikansk Toldomraade. Der svares 3 pCt. af Varer, der gaa ind paa St. Thomas. Da det er hele Øen, der gaar under eet, har det lille Maal af Told maattet bibeholdes, medens der ellers rundt om i Vestindien svares ganske anderledes svimlende Summer i Told, lige op til en almindelig Told paa 60 pCt. af Værdien. Hvad der er sagt i Udvalget, kan jeg jo ikke komme ind paa; jeg havde ellers Lyst til at inoedegaa en Udtalelse vedrørende dette Spørgsmaal fra forleden. Men jeg gentager det, at faktisk er St. Thomas situeret som Frihavn; i Blade, der komme derovre fra i disse Dage, og hvoraf De kunne finde nogle herinde i Læsesalen, ville De ogsaa se, at det vrimer af Udtalelser om, at nu er St. Thomas ødelagt, fordi der ikke er sikret den Frihavn, og det vil der ganske sikkert heller ikke kunne skaffes den senere.

Bjerre: Den ærede Ordfører omtalte, at i 1867 gik Salget ganske stiltiende